

infidelium insultatōez s; alyz tēporibus istruere homines d̄ fide nō ptinet ad oēs fideles
Ad t̄riū dicēdū q; si turbatio infidelium oriatur d̄ cōfessione fidei manifesta absq; aliq; utilitate fidei vel fidelium nō est laudabilis in tali casu fidē publice confiteri. Unde dñs dicit **Matth. 7.** Nolite sc̄m dare canib; neq; margaritas v̄ras spargere añ porcos: ne dirūpant vos. s; si utilitas aliq; fidei speret aut necitas assit cōtēpta turbatiōe fidelium. debz hō publice fidē cōfiteri. **Uñ math. 15.** d̄. q; cū discipuli dixissēt dño q; pharisei audito ei; v̄bo scādalicati sūt. dñs respōdit: Sinite illos. s; turbari. ceci sūt ⁊ duces cecorum

Inde cōsiderandum est d̄ ipsa fidei v̄tute
d Et p̄ qdē de ipsa fide. 2. de habitibus fidei. 3. de cā sū dei. 4. de effectib; ei;. **Circa p̄mū querūt octo.** p̄ qd fit fides. 2. in q̄ vi aie fit sicut in subo. 3. vtz forma eius sit caritas. 4. vtz eadē numero sit. fides formata ⁊ informis. 5. vtz fides sit virtus. 6. vtz sit vna virt;. 7. de ordine eius ad alias v̄tutes. 8. de cōparatiōe certitudinis eius ad certitudinem virtutum intellectualium.

Ad primū sic procedit. Videt q; fit icomptēs fidei diffinitio quā apl̄s pōit ad **Heb. xi.** dicēs: Fides est suba spandaz rez. argumētū nō apparētū. **Nulla. n.** q̄litas ē suba s; fides ē q̄litas cuz sit v̄tus theologica ut s̄ dcm est q̄ nō ē suba
P. Diuersaz v̄tutū diuersa sūt oba. s; res spanda ē obm̄ spei: nō q̄ debet poni i diffinitōe fidei tāq; ei; obm̄.
P. Fides magis pficiat p̄ caritatē q; p̄ spem: qa caritas ē forma fidei ut infra patebit. magi q̄ poni debuit i diffinitōe fidei res diligēda q; res spanda
P. Idē nō debet pōi i diuersis generib; s; suba ⁊ argumētū sūt diuersa gnā nō subalternatim posita. q̄ i noueniēt fides d̄ suba ⁊ argumētū.
P. Per argumētū v̄tas manifestat ei; ad qd̄ iducit argumētū. s; illud dicit eē apparēs cui; v̄tas est manifestata. q̄ videt oppositū implicari in hoc q; dicit argumētū nō apparētū. qa argumētū facit rez p̄us nō apparētū postea apparere. q̄ male d̄ rez nō apparētū incōueniēt q̄ describit fides.
P. In t̄riū sufficit auctoritas apl̄i

R. dicēdū q; l; qdā dicāt p̄dicta v̄ba apl̄i non eē fidei diffinitōe. tñ si q; recte cōfideret omnia ex q; fides pōt diffiniri i p̄dicta descriptione tāq; l; v̄ba nō ordinent sub forma diffinitōis. sic etiam apud phos premissa syllogistica forma syllogismoz p̄incipia tāq; l; **A**d cui; euidentia cōsiderandū ē q; cū habit; cogitant p̄act; et act; p̄ oba. fides cū sit habit; qdā debet diffiniri p̄ p̄riū actū i cōparatiōe ad p̄riū obm̄. act; at fidei ē credē sicut s̄ dictū ē. q; act; ē itellē determinati ad v̄nū ex ipio volūtatis. sic q; actus fidei h; ordinē. ⁊ ad obm̄ volūtati qd̄ ē bonū ē finis. ⁊ ad obm̄ itellē quod ē verū. Et qa fides cū sit v̄t; theologica sicut s̄ dictum est. habet idē p̄ obō et fine necē est q; obm̄ fidei ⁊ finis p̄portionabilit; sibi cōrpondeāt. **D**ictū ē aut; s; q; v̄tas p̄ma est obm̄ fidei scdm̄ q; ipsa est nō v̄sa. ⁊ ea q; p̄pter ipsā inheret. ⁊ fm̄ hoc oportz q; ipsa v̄tas p̄ma se habeat ad actū fidei p̄ modū finis fm̄ rōez rei non v̄se. qd̄ ptinet ad rōez rei spate. fm̄ illud apl̄i ad **Ro. 8.** Qd̄ non videm; speramus. veritatē. n. videre ē ipaz habere. nō autem spat aliq; id qd̄ iā habet sed spes ē de hoc qd̄ nō habet ut s̄ dictum est. **S**ic q; habitudo act; fidei ad finē q; est obm̄ volūtatis significat in hoc qd̄ dicit;: si des ē s̄ba rez p̄ sandaz. **S**ubstātia enī solet dici p̄ma inchoatio cuiuslibet rei. ⁊ maxie qñ tota res sequēs continet virtute in p̄mo p̄ncipio. puta si dicam; q; p̄ma p̄ncipia idē monstrabilia sunt substātia sciētie. qa. s. p̄mū qd̄ in nobis est d̄ sciētia sunt huiusmodi p̄ncipia. ⁊ in eis v̄tute cōtinet tota sciētia
Per hūc q; modū dicit fides esse suba rerū sperādz. qa. s. p̄ma i choatio rerum sperādz in nobis est p̄ assensū fidei que virtute cōtinet oēs res sperādas. **I**n h̄ enī speram; beatificari q; videbim; apta v̄siōe veritatē cui; p̄ fidē adberem;. ut p; p̄ ea que s̄ de felicitate dicta sūt. **H**abitudo aut; act; fidei ad obm̄ itellē scdm̄ q; ē obm̄ fidei de signat in h̄ q; d̄. argumētū nō apparētū ⁊ sumit argumētū ⁊ argumēti effectū. **P**er argumētū. n. itellē inducit ad ibere dū alicui vero. vñ ipsa firma adhesio itellē ad v̄tatē fidei non apparētem vocatur hic argumētū. **U**nde alia littera habet conuictio: qa. s. p̄ auctoritatē diuinā itellē cre dentis; cōuict; qd̄ assentiēdū his q; nō. vidz

Si q̄s ḡ in formam diffinitōis h̄mōi v̄ba
 reducere velit p̄t dicere q̄ fides ē h̄i^o men
 tis q̄ i choat̄ vita ēt̄na i nobis faciēs intellec
 tū assentire nō apparētib^o. Per B. n. fides
 ab oib^o alyis distiguif̄ q̄ ad itellectū ptinent
 Per B. n. qd̄ d̄f. argumētū. Distiguif̄ fides
 ab opiniōe suspitōe et dubitatōe p̄ q̄ nō ē p̄
 ma adhesio itellect^o firma ad aliqd̄. Per B.
 at̄ qd̄ d̄f. nō apparētū. Distiguif̄ fides a scia
 et itellectu p̄ q̄ aliqd̄ sit apparēs. Per B. aut̄
 qd̄ d̄f. suba sperādaz̄ rez. Distiguif̄ v̄t^o fidei
 a fide v̄t̄ supra q̄ nō ordinat̄ ad beatitudiez̄
 spatā. Q̄s at̄ alie diffinitōes q̄cuq; d̄ fide
 d̄at̄ explicatōes s̄t̄ hui^o quā apl^o p̄oit. Nō
 .n. dicit̄ Aug^o. Fides ē v̄t^o q̄ credū^r q̄ non
 vidēt̄ et qd̄ d̄c. Damas. qd̄ fides nō ē i q̄sit^o
 cōsē^o. et qd̄ aly dicunt qd̄ fides ē certitudo ai
 qd̄a de absētib^o supra opidēz̄ et ifra sciaz̄. idē
 ē ei qd̄ apl^o dicit̄. argumētuz̄ nō apparētū
 Nō v̄o. D̄yo^o d̄c. 7°. ca^o. de diuī. no. qd̄ fi
 des ē manēs credētūz̄ fundamētū collocā^r
 eos i v̄tate. et in ip̄is veritatē. idē ē ei qd̄ d̄f
 suba rez sperādaz̄. Ad p̄mum ḡ dōm qd̄
 suba nō sūt h̄ fm qd̄ ē ge^o generalissimuz̄ cō
 alia genera diuisūz̄. s̄ fm qd̄ i q̄libz̄ genere in
 uenit̄ qd̄a silitudo sube p̄ ut .s. p̄mūz̄ i q̄libz̄
 genere cōtinēs i se alia v̄tute dicit̄ eē suba illo
 rū. Ad secunduz̄ dōm qd̄ cuz̄ fides p̄ineat
 ad itellectū fm qd̄ ip̄a a voluntate o3 qd̄ or
 dīnē sicut ad finē ad obiecta illaz̄ v̄tutuz̄ q̄
 b^o p̄ficiū voluntas i q̄s ē spes. ut infra pate
 bit et iō i diffinitōe fidei ponit̄ obiectuz̄ spei
 Ad t̄tūz̄ dōm qd̄ electio p̄t eē et visoz̄ et
 nō visoz̄ et p̄ntūz̄ et abnūz̄ et iō res diligēda
 nō ita p̄pe adaptat̄ fidei s̄c̄ res sperāda. cuz̄
 spes s̄p̄ sit absētūz̄ et nō visoz̄. Ad q̄rtuz̄ di
 cēdūm qd̄ suba et argumētuz̄ fm qd̄ in diffini
 tōe fidei ponunt̄ nō ipotāt̄ diuersa genera
 fidei neq; d̄f̄os act^o. s̄ d̄f̄as bitudies vni^o
 act^o ad diuersa obiecta ut ex dictis p3. Ad
 quitū p̄icēdū qd̄ argumētuz̄ qd̄ sūt ex p̄p̄ys
 p̄ncip̄ys rei facit̄ rē eē apparētē. s̄ argumē
 tū qd̄ sūt ex auctoritate dīna n̄ facit̄ rē in se
 eē appetē. et t̄le argū p̄oit i diffinitōe fidei.
Ad secundū sic pro
 cedis. Videt̄ qd̄ fides nō sit i intellectu sicut
 i subo. Dicit̄ .n. Aug^o. i li^o d̄ p̄destinatione
 scōz̄ qd̄ fides i credētū voluntate cōsistit s̄
 voluntas ē alia potētia ab itellectu. ḡ fides
 nō ē i intellectu s̄c̄ i subiecto. **F.** Assensus

fidei ad aliquid credēduz̄ p̄ueit ex volunta
 te deo obediēte: tota ḡ laus fidei ex obediē
 tia eē videt̄. s̄ obediētia ē i voluntate ḡ et fi
 des n̄ ē i intellectu. **F.** Intellect^o ē v̄l specula
 tū v̄l practic^o. s̄ fides nō ē i intellectu specu
 latio. cū nihil dicat de vitabili et fugiēdo. ut
 d̄f̄ i 3° d̄ aīa. n̄ ē ḡ p̄ncipiū opatōis. fides aut̄
 ē qd̄ p̄ dilectōez̄ opat̄ ut d̄f̄. Gal. 5°. **S.** Illi etiā
 nec i intellectu practico cui^o obiectū ē veruz̄
 cōtigēs factibile l'agibile. Obiectū .n. fidei ē
 ver. et̄nū. ut ex supra d̄cis p3. n̄ ḡ fides ē i in
 tellectu sicut i subiecto. **S.** 3° ē qd̄ fidei sic
 cedit visio patrie. fm illud .i. ad Cor. 13°. Vi
 dem^o nūc p̄ speculū i enigmate. tūc at̄ facie
 ad faciē. s̄ visio ē i itellē. ḡ et fides. **R.**
 dōm qd̄ cū fides sit qd̄a v̄t^o. o3 qd̄ act^o ei^o sit
 p̄fect^o. Ad p̄fectōz̄ at̄ act^o qd̄ ex duob^o actiuis
 p̄ncip̄ys p̄cedit. r̄ q̄rif̄ qd̄ v̄trunq; actiuoz̄
 p̄ncipiū sit p̄fē. **N.** o. n. b̄n̄ p̄t secari nisi et
 secās hēat artē. et terra sit b̄n̄ disposita ad se
 secādūm. Dispositio at̄ ad b̄n̄ agēdūm i ill
 potētys aīe q̄ se h̄nt ad obiecta ē h̄i^o ut su
 pra d̄c̄m ē. Et iō o3 qd̄ act^o p̄cedēs ex duab^o
 t̄lib^o potētys sit p̄fē bitu aliq̄ p̄eritē i v̄tra
 qz̄ potētiaz̄. **D.** c̄m at̄ ē supra qd̄ credē^r ē ac
 tus itellē fm qd̄ mouet̄ a voluntate ad affēti
 edūm. **P.** rocedit at̄ h̄mōi act^o et a volunta
 te et ab itellē qz̄ v̄trunq; nat^o ē p̄ bitum p̄
 fici fm p̄dēa. et iō o3 qd̄ tā i voluntate sit ali
 q̄s h̄i^o q̄s i itellē si debet̄ act^o fidei eē p̄fē
 sicut etiā ad b̄ qd̄ act^o occupiscibil̄ sit p̄fē. o3
 qd̄ sit h̄i^o prudētie i rōe. et h̄i^o tēp̄atie i ocu
 piscibili. **C.** redēt̄ at̄ ē i mediate act^o itellect^o
 qd̄ obiectum h̄ act^o ē v̄rū qd̄ p̄p̄e p̄ntz̄ ad i
 tellē. et iō n̄cē ē qd̄ fides q̄ ē p̄ncipiū p̄p̄ū
 h̄ act^o sit i intellectu sicut i subiecto. **A.** d̄ p̄
 mū ḡ dōm qd̄ Aug^o. fidē accipit̄ p̄ actu fidei
 qd̄ d̄f̄ cōsistere i credētū voluntate i q̄tū ex ip̄
 lo voluntatis itellē credibili^o assēt̄. **A.** d̄ se
 cū dū dōm qd̄ n̄ solū o3 voluntatē eē p̄mptaz̄
 ad obediēdū. s̄ etiā itellē eē b̄n̄ disposituz̄
 ad sequēduz̄ ip̄ūz̄ voluntat̄ sic o3 occupiscibi
 lē eē b̄n̄ dispositū ad sequēdū ip̄ū rōis et iō
 n̄ solū o3 eē h̄i^o virtut̄ i voluntate ip̄ate. s̄
 etiā i itellē assēt̄iēte. **A.** d̄ t̄tū d̄ qd̄ fides
 ē i itellē speculario sicut i subiecto. ut māi
 feste p3 ex fidei obiecto. s̄ qd̄ veritas p̄ma q̄
 ē fidei obiectum ē fis oīum d̄siderioz̄ et acti
 onum n̄fay. ut p3 p̄. Aug. i p̄ d̄ trini. **I.** n̄ ē
 qd̄ p̄ dilectōez̄ opat̄: sicut etiā itellē speculario
 tū extēsiōe sit practic^o. ut d̄f̄ 3° de anima

Ad tertium sic proce

dit. **U**ides q̄ caritas nō sit forma fidei. Unū qd̄q; n. sortit̄ spēm p̄ suā formā. eorū q̄ ex opposito diuidit̄ sicut diuerse spēs vni⁹ generis unū nō pōt esse forma ali⁹. s; fides ⁊ caritas diuidit̄ ex opposito. i. ad Cor. 3. sicut diuerse species virtutis. q̄ caritas nō pōt esse forma fidei. **S**ōra ⁊ id cui⁹ est forā sūt in eodē q̄a ex his fit unū simpliciter. s; fides ē in intellectu. caritas aut̄ in voluntate. q̄ caritas nō ē forā fidei. **S**ōra ē p̄ncipiū rei. s; p̄ncipiū credēdi ex pte voluntatis magis videt̄ esse obia q̄ caritas. fm̄ illud ad Ro. p̄ ad obediēdū fidei in oib⁹ gētib⁹. q̄ obediētia magis ē forā fidei q̄ caritas. **S**z q̄ ē Unū qd̄q; opat̄ p̄ suā forā; fides aut̄ p̄ dilectioē opat̄. q̄ dilectio caritatis ē fidei forā. **R**ō dicēdū q̄ sicut ex superiorib⁹ p̄ act⁹ voluntary spēs r̄cipiūt a fine q̄ ē voluntatis obiectū id aut̄ a q̄ aliqd̄ spēs sortit̄ se h; ad modum forme in f̄b⁹ nālib⁹. **E**t ideo cui⁹ lib; act⁹ voluntary forma qd̄amō est finis ad quē ordiatur: q̄a ex ip̄o r̄cipit formā. tū etiā q̄a mod⁹ actionis o; q̄ r̄ideat p̄portionabiliter fini. **M**āifestū ē aut̄ ex p̄dictis q̄ act⁹ fidei ordinaf̄ ad obiectū voluntatis qd̄ est bonū sic ad finē. **B**āt bonū qd̄ ē finis fidei. s. bonū diuinū ē p̄p̄m obiectū caritatis. ⁊ ideo caritas dicit̄ forā fidei iqt̄ū p̄ caritatē act⁹ fidei p̄fici ⁊ forāf̄. **A**d p̄mū dicēdū q̄ caritas dicit̄ eē forā fidei iqt̄ū iformat actū ipi⁹. **N**ihil aut̄ p̄hib; unū actū a diuersis habitibus iformari. ⁊ fm̄ **B** ad diuersas spēs iduci ordine qd̄a ut supra dcm̄ ē cū d̄ actib⁹ hūanis i v̄i ageref̄. **A**d fm̄ dicēdū q̄ obiectio illa p̄cedit de forā it̄inseca: sic aut̄ caritas nō ē forma fidei. s; p̄ iformat actū eius ut supra dictū ē. **A**d t̄tū dicēdū q̄ etiā ip̄a obediētia ⁊ s̄lir spēs 2 q̄cū; alia v̄t⁹ possit p̄cedre actū fidei r̄onabilr̄ formatū a caritate. sicut ifra patebit. ⁊ ideo ip̄a caritas pōit forā fidei

Ad quartum sic pro

cedit. **U**ides q̄ fides i formis nō fiat formata. nec eō. q̄a ut d̄r̄ i. ad Cor. 15. **L**ū venerit qd̄ p̄fectū est. euacuat̄ qd̄ ex pte ē s; fides in formis imp̄fecta ē respectu formate. q̄ adueniente fide formata fides in formis excludit̄ ut non sit vn⁹ habit⁹ numero. **S**. **I**d quod est mortuū nō sit viuus. s; fides in formis est

mortua. fm̄ illud Jac. 2. **F**ides sine opibus mortua est. q̄ fides in formis nō pōt fieri formata. **S**. **S**ōra dei adueniēs nō h; minorē effectū i hoie fideli q̄ ifideli s; adueniēs homini infideli cāt in eo habitū fidei q̄ etiā adueniēs fideli qui habebat p̄us habitū fidei in formis causat̄ in eo aliū habitū fidei. **S**. **S**i aut̄. **B**oeci⁹ d̄c: **A**ccidētia alari nō possūt s; fides est qd̄dā accūs q̄ nō pōt eadē fides q̄nq; esse formata ⁊ q̄nq; in formis. **S**. **S**ed est qd̄ Jac. 2. sup̄ illud. **F**ides sine opibus mortua ē dicit̄ glo. qd̄ renūscit. q̄ fides q̄ p̄us erat mortua ⁊ in formis fit formata ⁊ viuis. **R**ō dicēdū q̄ circa **B** fuerūt diuerse opiniōes. **Q**uidā. n. dixerūt q̄ ali⁹ ē habit⁹ fidei formate ⁊ in formis. sed adueniēte fide formata tollit̄ fides in formis. **E**t s̄lir hoie p̄ fidē formatā peccāte mortali. succedit ali⁹ habit⁹ fidei in formis a deo infusus. **S**z **B** nō videt̄ adueniēs eē q̄ grā adueniēs homini aliqd̄ dei donū excludat: neq; etiā q̄ aliqd̄ dei donū hōi infusad̄ p̄p̄t p̄ctū mortale. **E**t ideo alij dixerūt q̄ sūt qd̄a diuerse h̄t⁹ fidei formate ⁊ in formis. s; tū adueniēte fidē formatā nō tollit̄ h̄t⁹ fidei in formis. s; s̄lir manz in eodē cū h̄t⁹ fidei formate. **S**ed **B** etiā videtur inueniēs q̄ h̄t⁹ fidei in formis i habēte fidem formatam remaneat ociosus. **E**t iō ali⁹ dicēdū q̄ idē est h̄t⁹ fidei formate ⁊ in formis. **C**ui⁹ rō est. q̄a h̄t⁹ diuersificat̄ fm̄ illud qd̄ p̄ se ad habitū p̄tinet: cū aut̄ fides sit p̄fectio intellect⁹. illud p̄ se ad fidē p̄tinet qd̄ p̄tinet ad intellectū. qd̄ aut̄ p̄tinet ad voluntatē nō p̄ se p̄tinet ad fidem. ita q̄ p̄ hoc fidei h̄t⁹ possit diuersificari: distinctio aut̄ fidei formate ⁊ in formis ē fm̄ id qd̄ p̄tinet ad voluntatē. i. fm̄ caritatē. nō aut̄ h; illud qd̄ p̄tinet ad intellectū. **U**nde fides formata ⁊ in formis nō sūt diuersi habit⁹. **A**d p̄mū q̄ dicēdū q̄ v̄bū apli est intelligendū q̄ ip̄fectio est de rōne ip̄fecti: tūc. n. o; q̄ adueniente p̄fectioē ip̄fectū excludat̄ sic adueniente apra visioē excludit̄ fides de cuius rōne est ut sit nō apparētū: s; q̄ ip̄fectio n̄ ē de rōne rei ip̄fecte: tūc illud numero idē qd̄ erat ip̄fectū fit p̄fectū: sicut puer ita non ē de rōne hōis: ⁊ iō idē numero q̄ erat puer fit vir. **I**nformitas aut̄ fidei nō ē de rōne rei ip̄fecte. s; p̄ccūs se h; ad ip̄am ut dictū est v̄i ip̄famet fides in formis fit formata. **A**d secūdū dicēdū q̄ illud qd̄ facit vitam aialis

est de rōne ipi? ga ē sōra eēntial ei? .s. aīa
 et iō mortuū fieri viuū non pōt. s. aliud spē
 ē qd ē mortuū r qd ē viuū. Sed id qd facit
 fidē eē formatā ul' viuā. nō ē de eēntia fidei.
 et iō nō ē file. ¶ Ad tūū dicēdū q' grā facit
 fidē nō solū qn fides de nouo icipit eē in ho
 mine. s. etiā qdū fides durat. Dictū ē .n.
 s. q' de? semp opaf iustificatōez hoīs sic sol
 sp opaf illuminatōez aeris. vñ grā nō mi' fa
 cit adueniēs fideli q' adueniēs infideli quia
 in vtroq' opaf fidē in vno qdē cōfirmādo r
 pficiēdo. in alio de nouo creādo. Vel pōt di
 ci q' b ē paccīs .s. ppē dispōnē subī q' grā
 nō cāt fidē in eo q' hz .sicut eōrio secundum
 pctm mortale nō tollit grām ab eo qui eam
 amisit p pctm mortale pcedēs. ¶ Ad qrtuz
 dicēdū q' p b q' fides formata sit informis
 nō mutat ipa fides .s. mutat subm fidei qd
 est anima qd qnq' qdem habet fidē sine ca
 ritate qnq' autem cum caritate.

Ad quintum sic pro

ceditur. ¶ Uidel q' fides nō sit vt? ¶ Virt. n.
 ordinaf ad bonū. nā vt? ē q' bonū facit hntē
 ut dic phs i 2? ethicoz .s. fides ordinaf ad
 verū .g fides nō ē vt? ¶ P? Perfectior ē vt?
 infusa q' acq'fita .s. fides ppē sui impfectio
 nē non ponit int vtutes intellectuales acq'
 fitas : ut p3 p h m in 6? ethicoz .g multo mi
 nus pōt poni vtus infusa. ¶ P? Fides sōra
 r informis sunt eiusdē spēi ut dcm est s. fi
 des informis nō ē vtus : ga nō hz cōnexionē
 cū alijs vtutib? .g nec fides formata est vt?
 ¶ P? Gratia gratis date r fruct? distiguūf
 a vtutib? .sed fides enumerat int grās grati
 datas. i. ad Cor. 12? r filij int fruct? ad Gal
 5? g fides nō ē vtus. ¶ Sed hō ē q' hō p vtu
 tes iustificat .nā iusticia ē tota vtus ut dī
 in 5? ethicoz .s. p fidē hō iustificat . fm illō
 ad Ro. 5? ¶ Iustificati in fide pacē hēam?
 zc .g fides ē vtus. ¶ B? dicēdū q' sic ex su
 pra dōis p3 vt? hūana ē p quā actus hūanus
 reddit bonus .vñ q'cūz bit? ē sp pncipium
 hōi act? .pōt dici vt? hūana .tal' aut bit? est
 fides formata. Cū enī credere sit act? itellē?
 assentientis vō ex impio volūtatis . ad B q'
 iste act? sit pfect? duo requit . qz vñū ē ut i
 fallibilē intellectus tendat in suum bonum
 qd ē vñū aliud aut ē ut infallibilē ordinetur
 ad vltimū finē ppē quē volūtas assentit vō
 r vtrūq' inuenit i actu fidei formate. Nam

ex rōne ipi? fidei est q' intellect? sp seraf in
 verū : ga fidei nō pōt subesse falsū . ut supra
 habitū ē . Ex caritate autē q' format fidē . hz
 aīa q' ifallibilē volūtas ordinet i finē bonū
 et iō fides formata ē vt? . Fides at informis
 nō ē vtus : ga r si habeat pfectionē debitam
 act? fidei informis ex pte intellect? . nō tñ ha
 bet pfectionē debitā ex pte volūtatis . Sic
 etiā si tēpātia cēt in cōcupi cibili . r prudētia
 nō cēt in rōnali . tēpātia nō cēt vt? ut supra
 dcm ē sed ad actū tēpātie fgrif rō r actus
 cōcupiscēcie . sicut ad actū fidei regit actus
 volūtatis r act? itellect? . ¶ Ad p mū g dicē
 dū q' ipz vez ē bonū itellect? . cū sit ei? psec
 tio . r iō i q' tū p fidē itellect? . dcm iāf ad vez
 fides hz ordinē i bonū qdōā . s. vltius in q' tū
 fides sōra p caritatē . hz etiā ordinē ad bo
 nū fm q' ē volūtatis obm . ¶ Ad secundum
 dicēdū q' fides de q' phus loqur in itit rōi
 hūame nō ex nccitate cōcludēti cui pōt subeē
 falsū . r iō t'is fides nō ē vtus . s. fides d qua
 loqmur in itit vtati dīne q' ē infallibil' . r ita
 nō pōt ei subeē falsū . r iō tal' fides pōt eē vt?
 ¶ Ad tūū dicēdū q' fides sōrata r iformis
 nō differūt spē sicut i diuersis specieb? existē
 tes : differūt aut sicut pfectū r impfectū in
 eadē spē : vñ fides informis cū sit impferta
 nō ptingit ad pfectā rōnē vtutis . nā vt? est
 pfectio qdā . ut dī i 7? phicoz . ¶ Ad qrtuz
 dicēdū q' qdā ponūt q' fides q' cōnumerat
 int grās gratis datas ē fides iformis . s. hō nō
 cōueniēt dicif : ga grē gratis date q' ibi enu
 merant nō sunt rēs oibus mēbris ecclesie
 ¶ Uñ aplus ibi dicif . Diuis fides grāz sunt Et
 itez . Alj daf hoc alj daf illud . Fides aut in
 formis ē cōis oibus mēbris ecclesie : ga ifoz
 mitas nō est d sba ei? fm qd ē donū gratui
 tū . ¶ Uñ dicēdū ē q' fides suif ibi p aliqua fi
 dei excellētia sic p stātia fidei . ut dic glo . l'
 p fmōe fidei . Fides at poif fruct? scōz q' hz
 aliqz dlectatiōez i suo actu rōe certitudinis :
 ¶ Uñ ad Gal. 5? ubi enumerat fruct? . expoif
 fides de inuisibilibus certitudo .

Ad sextum sic proce

dif? ¶ Uidel q' nō sit vna fides . Sic . n. fides
 ē donū dei . ut dī ad Ap. 5? ita etiā sapiēti
 a r scia int dona dei cōputat . nt p3 Ysa. xi?
 s. sapia r scia differūt p b q' sapia ē de efnif
 scia vō de tpalib? . nt p3 . p Aug. 13? d trini.
 cū g fidel sit r d efnis r d q' bnfā tēporalib?
 b

videt qd nō sit vna fides: sed distiguat i ptes
¶ Confessio est act^o fidei: ut s̄ dictū ē s̄
nō ē una ⁊ eadē confessio fidei apd̄ oīs. Nā qd
nos ostentur factū atiq̄ patres cōfitebātur
futurū: ut p̄. Ysa. 7. Ecce vgo incipiet. ḡ nō ē
una fides. **¶** Fides ē cois oib⁹ fidelibus
xpi. s̄ unū actū nō pōt eē i diuersis subie
ctis. ḡ nō pōt eē una fides oīum. Sed cōtra
ē qd̄ Ap̄ls dicit ad Eph. 4. **¶** Un^o dñs una fids
¶ R^o dicēdū qd̄ fides si sumat p̄ habitu du
pliciter pōt considerari. Uno: ex pte obi. ⁊
sic ē una fides. Obiectū. n. formale fidei est
ueritas p̄ma: cui ē inherēdo credim⁹ q̄cū
q̄ sub fide cōtinēt. Alio mō ex parte subi: ⁊
sic fides diuersificat s̄m q̄ ē diuersoz. Ma
nifestū ē at̄ qd̄ fides sicut ⁊ qlibet ali⁹ bitus
ex formali rōe obi h̄z sp̄z: s̄ ex subiecto in
diuiduat: ⁊ iō si fides sumat p̄ bitū quo cō
dimus: sic fides ē una sp̄z ⁊ differēs nūero
i diuersis. Si vō sumat p̄ eo qd̄ credit. sic
ē una fides: qz idē ē qd̄ ab oib⁹ credit. ⁊ si
sint diuersa credibilia q̄ coit̄ omnes credūt
tamē oīa reducūt ad unū. Ad primū ḡ di
cēdū qd̄ tēporalia q̄ in fide pponūt nō p̄ti
nēt ad oīm fidei nisi i ordie ad aliqd̄ etnū
q̄ ē ueritas p̄ma: sicut supra dē m̄. Et iō fi
des una ē de tēporalib⁹ ⁊ etnis. Secus at̄
ē de sapia ⁊ scia que cōsiderāt tēporalia ⁊ et
na s̄m pprias rōes utrorūq̄. **¶** Ad s̄z dicē
dū qd̄ illa d̄ria preteriti ⁊ futuri nō cōgit ex
aliqua diuersitate rei credite: sed ex diuersa
habitudine credētū ad unā rē creditā: ut ē
supra bitū ē. **¶** Ad t̄riū dicēdū qd̄ illa rō. p
cedit de diuersitate fidei secūdū nūmez.

Ad septimū sic pro

cedit. Videt qd̄ fides nō sit p̄ma iter uirtutes
Dicif. n. Luce. xi. i glo. sup̄ illud. Dico vobis a
micis meis qd̄ fortitudo ē fidei fundamētū
s̄z fundamētū ē pri⁹ eo cui⁹ ē fudamētū. ḡ fids
nō ē p̄ma uirt⁹. **¶** Qdā glo. dicit sup̄ illud p̄z.
Noli em̄lari qd̄ spes introducit ad fidē. spes
at̄ ē uirtus qdā ut s̄ra dicit. ḡ fides nō ē p̄
ma uirtutum. **¶** S̄ supra dictū ē qd̄ intelle
ctus credentis inclinatur ad assentiendum
his que sūt fidei ex obia ad deum: sed obia
ē ēt quedā uirtus. nō ḡ fides ē p̄ma v̄tus.
¶ Fides iformis nō ē fudamētū. s̄z fides for
mata sicut i glo d̄. i. ad Cor. 13. format̄ aut̄
fides p̄ caritatē. ut supra dēz ē. ḡ fides a cari
tate h̄z qd̄ sit fudamētū. caritas ḡ est mai⁹ fū

damētū q̄ fides. nā fudamētū ē p̄ma pars
edificij. ⁊ ita videt qd̄ sit p̄or fide. **¶** S̄ cōz
ordinē actū intelligit̄ ordo habitūū. s̄z i ac
tu fidei act^o volūtatis que pficit caritas p̄ce
dit actū intellect⁹ que pficit fides sic cā q̄
p̄cedit effectū. ḡ caritas p̄cedit fidē non ḡ
fides ē p̄ma v̄tutū. **¶** Sed s̄ ē qd̄ ap̄ls dicit
ad Heb. xi. qd̄ fides ē suba sperādaz rerum
s̄z suba h̄z rōne p̄mi. ḡ fides ē p̄ma in v̄tutes
¶ R^o dicēdū qd̄ aliqd̄ pōt eē pus altero du
pliciter. Uno mō p̄ se. Alio mō p̄ accūs. Per
se qd̄ in oēs v̄tutes p̄ma ē fides. Cū. n. in
agilib⁹ finis sit p̄ncipiū. ut s̄ dē m̄ ē: necē ē
v̄tutes theologicas q̄z obm̄ ē vltim⁹ finis eē
p̄ores ceteris v̄tutib⁹. ipe aut̄ vltim⁹ finis o
portet qd̄ p̄ sit i intellectu q̄ i volūtate: quia
voluntas nō fert̄ i intellectu nisi pur̄ ē in intel
lectu apprehēsi. Cū cuz vltimus finis sit q
dem in volūtate p̄ spem ⁊ caritatē. in intel
lectu aut̄ p̄ fidē: necē ē qd̄ fides sit p̄ma inter
oēs v̄tutes: qa nāl cognitio nō pōt attiger̄
ad deū scdm̄ qd̄ ē obm̄ bitudinis pur̄ ten
dit in ip̄m spes ⁊ caritas. S̄z p̄ accūs potest
aliq̄ v̄t⁹ eē p̄or fide. Causa. n. p̄ accūs est p̄
accidēspoz: i mouere aut̄ p̄hibēs p̄tinēt ad
causā p̄ accūs. ut p̄z p̄m̄ in 8° phisicoz. ⁊
s̄m h̄ aliq̄ v̄tutes p̄t̄ dici p̄ accūs p̄ores fi
de inq̄tū i mouēt impedimēta credēdi. sic
fortitudo i mouēt inordinatū timorē ipedi
entē fidē hūilitas aut̄ sup̄bia p̄ quā intell⁹
recusat se submittere veritati fidei. Et idēz
pōt dici de aliq̄ alyz v̄tutib⁹: q̄nis nō sit
vere v̄tutes nisi p̄supposita fidē. ut p̄z p̄ Augl
i l^o 5 Julianū. Cū p̄z responso ad primūz
¶ Ad s̄m dicēdū qd̄ spes nō pōt uniuersalr
introducere ad fidē. Nō. n. pōt spes haberi
ō eterna beatitudie nisi credat̄ possibile: qa
ip̄ossible nō cadit sub spe: ut ex supra dictis
p̄z: s̄z ex spe aliq̄s introduci pōt ad h̄ qd̄ perse
ueret i fide: ut qd̄ fidei firmiē adbr̄cat: ⁊ s̄z
h̄ of spes introducēt ad fidē. **¶** Ad t̄riū dicē
dū qd̄ obia duplicif d̄. Q̄n̄z. n. importat in
clinationē volūtati ad iplēdū dīna manda
ta. ⁊ sic nō ē sp̄ialis uirtus: s̄z generalr̄ icludif
i oī v̄tute: qa oīs act⁹ v̄tutum cadūt sub pre
ceptis legi dīne ut supra dictū ē. ⁊ h̄ mō ad
fidē req̄rif obia. Alio mō pōt accipi obia s̄z
q̄ iportat iclinationē q̄tū ad iplēdū man
data s̄m qd̄ h̄t rōne: debiti. ⁊ sic obia sp̄al
uirt⁹ ē pars iusticie. Addit. n. sup̄iori debi
tū obediendo sibi: ⁊ hoc mō obia seq̄ fidē

p quā manifestat hōi q̄ de^o sit supior cui d̄
 bear obedire. **A**d q̄rtū dicēdū q̄ ad rōnē
 fūdamētī n̄ solū r̄q̄rīt q̄ sit p̄mū. s̄z etiam q̄
 sit alyis p̄tib⁹ edificij cōnexū. Nō. n. eēt fun
 damētū nisi ei alle p̄tes edifitij cohererēt: cō
 nexio autē spūalis edifitij ē p̄ caritatē. fm̄ il
 lud Col. 3. **S**up oīa caritatē habete q̄ ē vin
 culū p̄fectionis. z iō fides sine caritate fun
 damētū eēt nō pōt. nec tñ oz q̄ caritas sit p̄
 oz fide. **A**d quītū dicēdū q̄ act⁹ volūtari
 p̄terigīt ad fidē. nō tñ act⁹ volūtari caritate
 informar⁹: s̄z tal act⁹ p̄supponit fidē: quia
 nō pōt volūtas p̄fecto amore i deū tendere
 nisi intellect⁹ rectā fidē habeat circa ipsuz.

Ad octauū sic proce

dit. **V**idē q̄ fides nō sit certior scia z alyis
 v̄tutib⁹ intellectualib⁹. **D**ubitatō. n. oppo
 nit certitudinī. vñ vidē illud eēt certū quod
 min⁹ pōt habere de dubitatōe. sicut ē albi⁹
 quod ē nigro ipemirū s̄z intellectus z scia
 z ēt sapia nō h̄nt dubitationem circa ea q̄z
 sunt. credēs autē intēdū pōt pati motū dubi
 tionis z dubitare de his q̄ sūt fidei. **S** fides n̄
 ē certior v̄tutib⁹ intellectualib⁹. **V**isio ē
 certior auditu. s̄z fides ē ex auditu ut d̄r⁹ R o
 x^o. in intellectu autē z scia z sapia iccludit q̄dā
 intellectualis visio. **S** certior ē scia v̄ intellect⁹
 q̄z fides. **P**ro aliquid ē p̄fectū i his que
 ad itellēm p̄tinēt. t̄nto ē certū. s̄z intellectus
 ē p̄fectior fide. q̄ p̄ fidē ad itellēm p̄uenit
 fm̄ illud 1^a 28. **N**isi crederitis nō itelli
 getis fm̄ aliā l̄fāz. **E**t Aug⁹ dic etiā d̄ scia
 14. de trini. q̄ p̄ scia z roborat fides. **S** vidē
 q̄ certior sit scia ul⁹ intellect⁹ q̄z fides. **S**z
 5 ē qd̄ apls dicit. i. ad Thessal. 2. **A**ū accepit
 setis a nob⁹ v̄bū audit⁹. s. p̄ fidē accepistis id
 nō ut v̄bū hoīuz. s̄z sicut vere ē verbū dei. s̄z
 nihil certū verbo dei. **S** scia nō ē certior fide
 nec aliquid aliud. **R**o. dicēdum q̄ sic supra
 dēm ē virtutū intellectualū due sūt circa cō
 tigētia. s. prudētia z ars. q̄b⁹ p̄ferit fides in
 certitudine rōne sue m̄ae: q̄a ē d̄ c̄nis q̄ nō
 cōtigit aliē se h̄re. **T**res at̄ fliq̄ virtutes. s. sa
 pia scia z itellē⁹ sūt d̄ necessarijs. ut s̄ dēm
 ē. **S**z sciēdū ē q̄ sapia z scia z itellē⁹ dupli
 cif̄ dicūt. **U**no mō fm̄ q̄ ponūt v̄tutes itel
 lectuales a p̄ho i 7. et bicoz. **A**lio⁹ q̄z q̄ po
 nūt dona spūs sci. p̄ mō dicēdū ē q̄ certitu
 do pōt cōsiderari duplicif̄. **U**no⁹ ex cā certitu
 dis. z sic d̄r eēt certū illud qd̄ h̄z certiorē cāz

z h̄ mō fides ē certior trib⁹ p̄dictis. q̄a fide
 inicit v̄itati d̄ine. tria at̄ p̄dicta inicit rōnē
 hūane. **A**lio mō pōt cōsiderari certitudo ex pi
 te subī. z sic d̄r esse certius qd̄ pleni⁹ cōse
 itellē⁹ hoīs. z p̄ hūc modū q̄a ea q̄ sūt fidei
 sūt s̄ itellēm hoīs. n̄ at̄ ea q̄ subsūt t̄b⁹ p̄dic
 tis iō ex hac pte fides ē mī⁹ certa. **S**z q̄a vñ
 qd̄q̄ iudicat simplicif̄ qd̄ s̄z cāz suā. fm̄ at̄
 dispōnē q̄ ex pte s̄bi ē iudicat scōz quid **I**n
 de ē q̄ fides ē simplicif̄ certior s̄z alia sūt cer
 tiora fm̄ qd̄. s. q̄ ad nos. **S**ilic̄ autē si accipi
 ant̄ tria p̄dicta fm̄ qd̄ sūt dona p̄stitū vite co
 opant̄ ad fidē sic ad p̄ncipiū qd̄ p̄supponūt
 vñ etiā fm̄ h̄ fides ē eis certior. **A**d p̄mū
 q̄ dicēdū q̄ illa dubitatio non est ex pte cāe
 fidei. s̄z q̄ ad nos inq̄tū nō plene assēq̄mur
 p̄ itellēctū ea q̄ sūt fidei. **A**d secūdū d̄o
 q̄ ceteris parib⁹ visio est certior auditu. sed
 si ille a quo auditur. multum excedit visum
 videntis. sic certior est auditus q̄z visus. sic
 aliquis parue sciētie magis certificaf̄ de eo
 qd̄ audit ab aliq̄ sciētifico q̄z de eo qd̄ sibi se
 cūdū suā rōnē vidē. z multo magis h̄o cer
 tior ē de eo qd̄ audit a deo qui falli n̄ potest
 q̄z de eo qd̄ vidit. p̄p̄a rōne q̄ falli pōt. **A**d
 t̄riū dicēdū q̄ p̄fectio itellē⁹ z scie excedit
 cognitōez fidei q̄tū ad maiore manifestati
 onē n̄ tñ q̄tū ad certiore i b̄fioez: q̄a tota c̄
 titudo itellē⁹ uel scie fm̄ q̄ sunt dona. p̄ce
 dit a certitudine fidei. sic certitudo cognitū
 onis cōsonū. p̄cedit ex certitudine p̄ncipio
 rū. **S**cōz at̄ q̄ scia z sapia z itellē⁹ sūt v̄tu
 tes itellectuales inicit n̄ali lumini rōnis qd̄
 d̄ficit a c̄titudine z a v̄bo dei cui innitit fides

Quod inde consi
 derādū ē de h̄ntibus fidem
 Et circa h̄ q̄rūtū q̄tuor. p̄
 v̄tz āgelus aut h̄o in prima
 suū cōditione h̄uerit fidez. 2°
 v̄tz demones h̄beāt fide. 3° v̄tz heretici ez
 rātes i vno articulo fidei habeant fidem de
 alyis articulis. 4° v̄trū fidem h̄ntiū vnus
 ab alio habeat maiore fidem.

Ad primū sic proce

dit. **V**idē qd̄ āgel⁹ aut h̄o in sua p̄ma cōdi
 tiōe fidē nō habuerit. **D**icit. n. **H**ugo de scō
 victore q̄ q̄a h̄o oculū cōtēplātōis nō habz
 deū z q̄ in deo sūt videre nō valet. s̄z āgel⁹
 in statu sue p̄me cōditōis an̄ confirmatiōez